

Düşüyorum Sevgili

– Atiye DANIŞ · 11 Mart 2010

-Eğer ki sevgili bütün bu olup bitenleri yok sayabilseydim, aşkı,sevdayı, acıyı, mutluluğu kısacası yaşanmışlıklar adına ne varsa hepsini sayfaların açılmayanına gizleyebilseydim, hele ki aşkına ev sahipliğinde kusur bile etmemişken; Öyle vedasız gitmelerinden, merhamet bile etmeksizin terki diyarından bir daha asla vefa beklemem.

–Yüreğimin yarasından henüz sıyrılabilmeyi denemekte iken, acı an be an diken gibi bedenimi işgalde tereddütsüz mihman iken, dahası dibe vurmuş bir ayrılıktan kopup, yeniden yani o ilk baştan, ne varsa her şeye çizgi çekip, sana geri gelirim bir daha katiyen dönemem.

–Demem o ki sevgili iyi düşün bu daveti. Çünkü sonrasında, Paul Garaldy'in dediği gibi eski alışkanlıklarımız yeniden başlar. Ben sana yeniden kalbi üryan tutulurum. Yeniden yağmurdan kaçarken, sen akşamların, sen günlerin, sen acıların, sevmelerin dolusuna yakalanırım. Sırılsıklam olurum tükenir beklemelerim yar.

-Sürgün yemiş dallarından kopan güller gibi dizlerinin dibine yığılım, öbek misali. Kendimi tanıyorum sevgili, konu sen olunca; Denizler biter ufkuğmda, yelkenleri salarım hiç olmadık bir çay boyuna. Varsın güneş doğmasın, gün ışımasın, mah gökler de kürdilihicazkâr'a karışsın ve ben başım düşmüş omzuna. Şömine de hararet iki kişilik, şarap kan renginde tam bizlik...

Saçlarım parmaklarının arasında, yeşil yosun bakışlarım o Cabbar mavisini ile buluşur. Sonra her şey dün gibi.Offf yapamam.

-Nasıl da saçmalıyorum yine, oysa bitmiş, bitmiş saymak var sevgili...

-Dünleri yaşanmadı kabul etmek imkânsız, an be an hala ben ve sen, bir de külleri avuçlarımız da saklı nice hatıra. Hepsi hüzzam.

-Yarım kalan dönüşlere isyan olsa da şarkılarımda yalnız seni hatırlamakla geçsin ömrüm. Gel deme ne olursun.

-Dallarından birer, birer kopmuş gülleri sersem de vuslatsız yollarına haydi topla geliyorum aşkım deme. Gelme ne olursun.

-Bırak unutkanlıklarına bir yeni sayfa açayım adı sen,adı ziyan yıllar...

-Her satırı yaşandı ve bitti..

.....O halde düşme ardıma, çıkma can çıkma yoluma. Mamafih kalırsam her geçen gün, saat, sana daha da alışmaktan korkarım. Tıpkı eskiden olduğu gibi yalnız seninle koynunda uyumak, sıcaklığında sabahlamak isterim. Kalırsam ola ki sonrası yıllar da çek git dersin, zaman gelir sıkılır belki de sen gidersin...

-O halde şimdi nokta koyalım aşk-ı hüzzam sayfamıza.

-Öyle ya yarınlarda daha da çok ağlamayalım.

-Aslında her dediğim yalan, kaçırısam da bakışlarımı, bakışlarından, bırak tutma ellerimi, ellerim sana haram desem de bir yanımda sen. Sensiz olmadım/olamam. Neyse boş ver beni. Yazarlık yönüme imgeler katıyorum yine...D/ÜŞÜYORUM.

.....D/ÜŞÜYORUM SEVGİLİ.....

Senin o yosun rengi gözlerinde ki isyanla yıkılırdı bedenim
O sihirli parmakların saçlarımın tellerinde gezinirken
Işıkları yitik bu koca kentlin leylinde fener alayı olurdu
Avuçlarım aşk-ı/amber dolardı.İçerdim tas-ı şarap misali
Ve sen en yakınım ve sen fersah kadar uzağım olurdun
Uzansam canıma katabilirdim tek dokunuşu ile ellerimin
Koşsam bir ömür yetişemeyecek kadar uzak ulaşılmazım.....